

MARCO BORSATO

‘Als ik ergens naar verlang dan is het naar meer tijd’

Volgend jaar zit Marco Borsato (1966) dertig jaar in het vak. Alle mogelijke hoogte- en dieptepunten kent hij uit eigen ervaring. Hij is de Nederlandse zanger met de meeste nummer 1-hits op zijn naam, ging failliet voor het oog van het hele land en recentelijk had iedereen een mening over zijn relatie met pianiste Iris Hond, waarover vandaag niet wordt gesproken.

TEKST: MARGRIET DE GROOT | BEELD: JACQUELINE DE HAAS | HAAR EN MAKE UP: MONICA ALBLAS

De meeste dromen zijn bedrog, zong Marco Borsato in 1994. Sinds die megahit leeft hij zijn eigen droom. Al 25 jaar lang breekt hij record na record. Komend jaar is het dertig jaar geleden dat half Nederland zag hoe hij glansrijk de *Soundmixshow* won. Toen was Snelle, met wie hij nu de hit *Lippenstift* heeft, nog niet eens geboren. Op divagedrag is Marco Borsato niet te betrappen. Vanmorgen stond hij zoals elke ochtend om half zeven naast zijn bed. Rond die tijd weet hij het huis voor zichzelf alleen. Iedereen is nog in volkomen rust. Kan hij op zijn gemak zijn ochtendrituelen afhandelen. Sporten, mails en berichten checken, zangles en ontbijtje maken voor zichzelf en de kinderen. Eenmaal onderweg naar kantoor, is de focus gericht op straks. Er moet weer een nieuw liedje komen, liefst beter dan de vorige. Want succes is mooi, weet Marco, maar succesvol blijven is de kunst. Daarom werkt hij nog net zo hard als toen.

Hoe bepaalt u uw eigen weg?

“Ik ijk me aan de mensen om me heen, goede vrienden die ik al meer dan dertig jaar ken. Dat zijn mensen die naast je blijven staan, zelfs als de goden aanvallen. Leontine en ik blijven ook aan elkaar bouwen. Je weet pas echt wat je aan elkaar hebt als je flink getest wordt. We hebben het goed samen en communiceren veel met elkaar. Je moet niet onderschatten hoe impactvol het is om samen te leven met een artiest die al zo lang op niveau meedraait. Dat is best pittig, zeker met daarnaast nog een eigen carrière en drie kinderen.”

Ziet u uw kinderen voldoende?

“Ja, in verhouding zie ik ze meer dan een vader die van negen tot vijf werkt. Ik werk hard en vaak tot laat, maar ik sta altijd vroeg op. Als de kinderen wakker worden, ben ik de eerste die ze zien. Bak ik een eitje voor ze en

maak een broodje voor mee naar school. Met hun vakanties neem ik altijd vrij. Ik kan ervoor kiezen om bepaalde periodes in de agenda te blokken. Dat is een voorrecht waar ik in dit geval graag gebruik van maak. Tijdens vakantie zijn we altijd met elkaar. Onze oudste is 20 en piekert er niet over om af te haken. Afgelopen zomer zijn we naar mijn roots gegaan. In Puglia, in de hak van Italië, voelt het nog als het oude Italië dat ik ken uit mijn eigen jeugd. Het leven is daar nog traag, je hebt er eeuwenoude olijfbomen en prachtige boerderijen die zijn omgebouwd tot hotels. Tijdens zo'n vakantie heb je andere gesprekken met elkaar. Je gaat een paar niveaus dieper. Ik vind het leuk om te merken dat de kinderen me anders bevragen. Ze nemen niet meer zomaar alles van me aan en dat leidt tot gezonde discussies. Die zijn nodig om straks op eigen benen te staan.”

Laat u uw kinderen makkelijk los?

“Nu ze ouder worden, vind ik het wel een uitdaging ze op hun eigen weg te begeleiden. Tot hoever support je ze en wanneer laat je het ze zelf doen? Als vader wil ik het liefst alle lasten wegpoetsen en wegnemen, maar ik wil ze ook weerbaar maken en daar hoort wrijving bij. Ik heb een moeder gehad die mij in alles ondersteunde. Ze was bij mijn optredens en maakte mijn eerste pakken als artiest. Verder heb ik aan het begin van mijn carrière geen enkele hulp gehad. Door weerstand ben ik een doorzetter geworden. Aan de andere kant vind ik dat mijn kinderen in sommige opzichten verder zijn dan ik destijds was. Ze hebben van dichtbij gezien hoe het is als je onder grote druk staat en de media bovenop je zit. Helaas hebben ze dat ook persoonlijk meegemaakt. Net in de periode dat de alcoholgrens van 16 naar 18 jaar werd verhoogd, dronk mijn oudste zoon voor het eerst een biertje. Hij werd meteen als het slechte voorbeeld neergezet op televisie. Iedereen vindt ►

‘Je weet pas echt wat je aan elkaar hebt als je flink getest wordt’

‘Het is lastig voor mijn kinderen om hun eigen weg te gaan met zo’n vader’

8X KORT

Altijd in de koelkast? “Eieren.”

Lezen? “Alles over duiken.”

Tv-serie? “*La casa de papel* en *The pier*.”

Dierbaar bezit?

“Een flesje dat ik in Curaçao heb gevonden tijdens een duik.”

Grootste ergernis?

“Hypocrisie.”

Groot voorbeeld?

“Bono.”

Altijd bij zich?

“Telefoon.”

Favoriete reisbestemming?

“Italië, Bali, Rode Zee en Curaçao.”

er wat van. Het was zijn eerste biertje! In mijn tijd had ik op die leeftijd al tig biertjes op. Daar vond niemand iets van. Het is lastig voor mijn kinderen om hun eigen weg te gaan met zo’n vader.”

Hoe gaat u daarmee om?

Hij kijkt om zich heen en wijst op de verzamel-
ling prijzen, plaquettes en gouden en platina
platen. Het hele kantoor hangt en staat er vol
mee. “Vroeger hingen die in mijn kantoor
thuis. Tot op een dag mijn oudste zoon naar
beneden kwam en mij vol trots zijn drie
skimedailles liet zien. Als ouder reageerde ik
uiteraard vol bewondering. Hij keek langs mij
heen, zag al mijn gouden platen en vroeg:
‘Zijn dat jouw medailles?’ In mijn naïviteit
zei ik dat je dat inderdaad zo kon zien. Hij
keek weer naar die drie van hem en verzucht-
te dat hij er zoveel wel nooit zou krijgen. Ik
krijg er nog een brok van in mijn keel. De dag
erna heb ik alles weggehaald. Mijn prijzen en
trofeeën staan nu hier op kantoor. Thuis moet
een schone, veilige plek zijn waar mijn kin-
deren niet tegen de nalatenschap van hun
ouders hoeven opboksen. Gelukkig zijn ze
geaard genoeg om te weten wie ze zijn en wat
ze willen. Ik heb er langer dan zij over gedaan
om te ontdekken hoe belangrijk het is om
dichtbij jezelf te blijven. Hoe meer ik mezelf
durfde te zijn, hoe groter mijn succes. Als je
kwaliteit levert en jezelf constant vernieuwt
en risico’s durft te nemen om jezelf te verbe-
teren, dan ben je tot veel meer in staat dan je
ooit had gedacht. Alleen als je regelmatig het
plafond van je talent aantikt, leer je je eigen
mogelijkheden kennen. Dat proces wens ik
mijn kinderen ook toe.”

Welke kant willen zij opgaan?

“Ze zijn alle drie totaal verschillend en kiezen
hun eigen pad. De oudste doet aan artiesten-

begeleiding en begint nu zelf ook muziek op
te nemen. Senna gaat straks naar Italië om
de taal te leren. De jongste, Jada, heeft er
bewust voor gekozen om in het voetlicht te
staan. In die heel jonge jaren heb ik dat een
beetje proberen af te remmen. Mensen vinden
overal meteen wat van, zeker als je bekende
ouders hebt. Ik gun mijn kinderen het proces
van ontdekken in de luwte en foutjes kunnen
maken.”

Voelt u zich daarom zo thuis als coach?

“Ik vind het bovengemiddeld leuk om jong
talent te coachen en oudere mensen nog een
keer die plek te geven die hun talent verdient.
Dat is voor mij het mooiste van *The voice kids*
en *The voice senior*. Toen ik begon had ik
niemand waaraan ik me kon optrekken. Ik
moest dat wiel zelf uitvinden. Daar zit ook
iets moois in, maar door die ervaring wil ik
wel graag nieuw talent helpen. Met liefde,
aandacht en energie hen een podium bieden.
Er is plek genoeg voor iedereen. Ik wil me als
mens blijven ontwikkelen en oog houden
voor talent. Toen ik in 1998 ambassadeur van
War Child werd, ontdekte ik dat als je iets
voor een ander doet, je liefde terugkrijgt.
Door te delen, krijg je meer en voel je je een
beter mens.”

Heeft u dat van thuis meegekregen?

“Mijn moeder heeft een heel groot hart. We
hadden het thuis niet breed, maar zij zorgde
ervoor dat het ons aan niets ontbrak. Al hele-
maal niet aan liefde en aandacht. Mijn ouders
gingen scheiden toen ik twee jaar was. Mijn
vader bleef in Italië wonen en mijn moeder
heeft zich krom gewerkt om te zorgen dat we
elke zomervakantie bij hem door konden
brengen. Ook als hij er wat minder energie in
stak, was zij degene die ervoor zorgde dat het
contact bleef. ►

CV

1966 Wordt als Marco Roberto Borsato in Alkmaar geboren
1990 Wint de *Soundmixshow* met *At this moment* van Billy Vera
1994 Breekt door met *Dromen zijn bedrog*
1997 Wint de Popprijs
1998 Wordt ambassadeur van de stichting War Child
1998 Trouwt met Leontine Ruiters.
Geboorte zoon Luca
2001 Geboorte zoon. Senna. Ontvangt een Edison in de categorie Beste zanger
2002 Geboorte dochter Jada
2004 Wordt benoemd tot officier in de Orde van Oranje-Nassau
2006 Verkoopt het GelreDome tien keer uit (*Symphonica in Rosso*)
2008 Maakt zijn debuut als acteur in *Wit licht*
2009 The Entertainment Group, waarvan hij mede-eigenaar was, gaat failliet
2011 Ontvangt Edison voor zijn gehele oeuvre
2012 Krijgt Martin Luther King Award voor War Child-inzet
2012 Wint Gouden Televizerring met *The voice of Holland*
2016 Verkoopt Ziggo Dome twaalf keer uit
2017 Brengt album *Thuis* uit
2019 Heeft nummer 1-hits *Hoe het danst* met Armin van Buuren en Davina Michelle, en *Lippenstift* met Snelle. Doet vijf uitverkochte optredens in De Kuip

Uiterlijk lijk ik op mijn vader, ik heb ook zijn muzikaliteit en Italiaans enthousiasme. Net als hij heb ik het kinderlijke stukje van mezelf bewaard. Ik heb het temperament van een Italiaan en de boeren-nuchterheid van een Noord-Hollander. Van mijn moeder heb ik geleerd dat het succes van gisteren geen vrijbrief is voor de dag van morgen. Je moet altijd hard blijven werken. Mijn inzet en werkethos zijn een belangrijk deel van mijn succes, daar ben ik van overtuigd. Wat ik tekortkom aan talent loop ik wel dicht met mijn harde werken. Ik heb de stabiliteit en het doorzettingsvermogen van mijn moeder. Zij liet zich door niets uit het veld slaan. Als zij weerstand ondervond en geen hulp kreeg, ging ze er zelf tegenaan. Met 74 jaar gaat ze mentaal nog steeds als een raket. Je zult haar nooit horen mopperen of klagen.”

Viert ze kerst bij jullie?

“Ja, kerst vieren we altijd samen met familie en vrienden. December is het de hele maand al feest. Leontine, Jada, Luca, mijn broertje en ik zijn allemaal in of rond die maand jarig. Mijn verjaardag, op de 21ste, vieren we al jaren niet meer. We proberen van kerst altijd echt een feestje te maken. Het gaat niet zozeer om het eten zelf, als meer het hele proces van samen koken, proeven, kletsen en lachen. Haardje aan, glaasje rode wijn erbij, kortom pure winterse gezelligheid. Leontine en ik houden allebei van koken, maar ik kan niet meer ongelimiteerd eten waar ik zin in heb. Als ik leef zoals vroeger, groei ik dicht.”

Wat is uw beste manier van ontspannen?

“Duiken is mijn beste resetknop. Daarin kan ik mezelf helemaal verliezen. Eens per jaar ga ik met een paar vrienden een week onder water. Duiken is voor mij wat voor anderen

meditatie is, het is heel rustgevend om met je hoofd onder water te zijn. Fotograferen vind ik ook leuk omdat het honderd procent mijn eigen creatief proces is, maar je moet er wel tijd voor hebben. Tijd is altijd datgene wat ik het minst heb in mijn jachtige leven. Als ik ergens naar verlang dan is het naar meer tijd.”

In 2020 zit u dertig jaar in het vak. Hoe wordt dat gevierd?

“We zitten nog midden in het creatief proces, maar het wordt absoluut iets bijzonders. Het is redelijk uniek dat ik na al die jaren nog steeds aan de top sta. Het publiek heeft me nooit losgelaten, ook niet na het faillissement in 2009. Op het dieptepunt van die crisis besloot ik niet in de schaduw en kou te blijven staan, maar het licht en de warmte op te zoeken. De levensles die ik toen heb geleerd is dat je open naar de wereld moet blijven kijken, dat werkt als een magneet van positiviteit. Je ontmoet dan vanzelf mensen met net zo’n open, positieve houding. Met hard werken en opgestroopte mouwen heb ik de draad weer opgepakt. Ik hou van mijn vak en van zingen, maar ik hou nog het allermeeest van het gevoel dat ontstaat als ik met mijn publiek aan herinneringen bouw. Mensen komen met een bepaalde verwachting naar mijn concerten. Mijn liedjes roepen persoonlijke herinneringen en associaties op die je tijdens een optreden collectief met elkaar herbeleeft. Op zo’n moment zijn we echt samen. Dat gevoel is de allersterkste verbinding die je als artiest met je publiek kunt beleven. Samen genieten, samen zingen, samen ontladen, samen huilen, samen schreeuwen en uitzinnig zijn. Dat wil ik de komende jaren nog veel meer meemaken. Mijn allermooiste plaat moet nog komen.” ■

‘Ik heb het temperament van een Italiaan en de boeren-nuchterheid van een Noord-Hollander’